

Foretræde for Folketingets Trafikudvalg

TI ved Direktør Jakob Willer

- Jakob Willer. Direktør for Teleindustrien (TI).

TI er en brancheforening for de danske teleselskaber. TI har lige nu 25 medlemmer, der omfatter de helt store udbydere til mindre selskaber. En af TI's hovedopgaver er at sikre gode rammevilkårene for de danske teleselskaber i forhold til udrulning af bredbånd og investeringer i digital infrastruktur.

Flere af TI's medlemmer er ledningsejere, og derfor er TI også stærkt interesseret i den nye vejlov, da reguleringen har stor betydning for vores medlemmer – både i forhold til administrative byrder, økonomi og mulighederne for at udrulle bredbånd.

TI vil gerne kvittere for, at der er blevet lyttet til de betydelige indsigelser mod gebyr for gravetilladelser. Det er meget positivt, at § 134 er præciseret til en positiv opstilling over de tilfælde, hvor der kan kræves gebyr, og at denne opstilling IKKE omfatter gravetilladelser.

TI har i mange år arbejdet for øget samgravning, og vi finder det derfor også positivt, at lovforslaget har til hensigt at fremme koordination og samgravning. Vi bakker fuldt ud op om formålet med at sikre samgravning og koordination og derved sikre bedre fremkommelighed på vejene og også stimulere udrulning af den digitale infrastruktur ved bedre udnyttelse af gravearbejde.

Vi har i TI gennem mange år praktiseret samgravning – på tværs mellem teleselskaber. Vi har aftaler om at annoncere alle gravninger over en vis længde – og vi har standardaftaler for hvordan samgravning foregår i praksis og hvordan omkostninger fordeles. Det resulterer i mere end 100 samgravninger hvert år. Så det kan godt lade sig gøre.

Det er vigtigt, at processen og ansvarsfordelingen for samgravning, informationsudveksling og koordination er tilpas tydelig, og at det er vejmyndigheden der fortsat varetager rollen som administrator af vejarealet.

Konkret omkring lovforslagets §§ 74-75 om koordinering af gravearbejder mv. er det vores opfattelse, at reglerne er meget uklare – i forhold til, hvem der skal gøre hvad i processen – og hvem der har ansvaret for koordineringen.

Vi vil derfor gerne opfordre til – at reglerne gøre mere enkle og klare.

Konkret foreslår vi at §74 udfærdiges med følgende indhold:

- en klar forpligtelse for graveaktører om at sikre gennemsigtighed og adgang for andre til information om planlagt gravearbejde
- en klar forpligtelse for graveaktører til at give adgang for andre til at deltage i samgravninger
- en klar tilkendegivelse om, at det praktiske koordinationsansvar på tværs mellem alle aktører fortsat må ligge hos vejmyndigheden

De nærmere detaljer i forhold til udveksling af information, koordination og samgravning bør fastsættes af ministeren (hjemmel bør defineres). Det vil give os mulighed for i processen med udarbejdelse af bekendtgørelser at give vores input til de praktiske løsninger.

Eksempelvis mener vi, at der bør indføres bagatelgrænser for, hvornår ledningsejeren skal følge procedurerne ud fra et operationelt og praktisk synspunkt. TI's medlemmer har med succes opereret med bagatelgrænser for gravninger – og udvekslet information når de har en vis længde. Det gør det operationelt at arbejde med samgravning, og unødigt administrativt arbejde undgås, når det gælder mindre gravninger, hvor der kun yderst sjældent vil være interesse for samgravning.

Endvidere bør der kunne fastsættes nærmere regler, såfremt graveaktører ikke kan blive enige om samgravninger, vilkår og fordeling af omkostninger (hjemmel bør defineres).

TI er bekymrede i forhold til den forskubning af balancen mellem ledningsejere og myndigheder, som loven generelt medfører:

Jf. § 76 kan ledningsejeren nu blive pålagt **bod** ved forsinkelse af et gravearbejde. Arbejde med teleledninger er ofte meget kompliceret, ligesom uforudsete hændelser kan indtræde. TI opfordrer til en modificering af loven, så ledningsejeren ikke kan pålægges bod, hvis der foreligger en undskyldelig årsag til forsinkelsen, eksempelvis overgravninger, vejrlig eller andre uforudsete hændelser, uden for ledningsejerens kontrol.

Jf. § 77 skal ledningsejerne nu betale for **ledningsomlægninger** i alle tilfælde. TI savner et incitament for vejmyndighederne til at tage hensyn til ledningsejernes omkostninger. Et forslag kunne være at myndigheden afholder en del af de samlede

anlægsomkostning til ledningsflytninger, så myndigheden har en direkte interesse i – i fællesskab og samarbejde med ledningsejeren – at sikre en god proces, hvor den samlede omkostning bliver så lav som mulig. Eller alene ved snævert vejformål – ikke vejtræer/faunapassager. Eller karenperiode på to år (ikke gentagne gange) – ellers stor økonomis byrde.

Jf. § 76 stk. 3, § 78 samt § 79 stk. 4 kan vejmyndigheden i **visse tilfælde udføre ledningsarbejderne på ledningsejers regning**. Det er et meget indgribende værktøj, som myndighederne hermed tildeles. TI opfordrer til, at det overvejes, om der reelt er behov for implementering af så vidtgående en regulering, der i praksis må forventes særdeles vanskelig at håndtere. Eksempelvis kræver arbejdet med Teleindustriens ledninger betydelig erfaring og høj faglig ekspertise, ligesom sikkerhedsgodkendelse kan være nødvendig.

Et godt samarbejde kræver balance og vilje til at nå frem til fornuftige løsninger. Det er heldigvis også hovedsageligt tilfældet i det samarbejde, som TI's medlemmer har med myndighederne. Set i lyset heraf er vi forundrede over den forskubning af balancen mellem parterne, som lovforslaget på væsentlige punkter er udtryk for.

- Myndighederne kan udstede bod.
- Myndighederne kan udføre arbejdet og sende regningen til ledningsejerne, hvis der er uenighed om en konkret gravning.
- Myndighederne kan i alle tilfælde kræve ledninger flyttet for ledningsejers regning.

Er det nødvendigt, og er det en hensigtsmæssig udvikling i forhold til en branche, der investerer markant i en bedre digital infrastruktur, og som i øvrigt kommercielt har en stor og velbegrundet interesse i et effektivt og tillidsfuldt samarbejde med myndighederne?

Tak for ordet.

/Jakob Willer

13. november 2014